

Petr MOŠKO

DESET LET V BANÁTU

• 28. 1. – 14. 3. 2011 •

Petr Moško se narodil 11. 5. 1956 v Čáslavi.

Fotografuje od patnácti let.

V roce 1980 - 1982 navštěvoval školu výtvarné fotografie v Chrudimi.

Stal se členem fotokupiny Spirála.

Od roku 1982 vystavoval v mnoha městech Čech a Moravy: v Chrudimi, Pardubicích, Kroměříži, Hradci Králové, Praze, Děčíně, Žďáru nad Sázavou, Litomyšli atd. a také v zahraničí: v Holandsku, Německu, Polsku, Rumunsku, Maďarsku, Francii, Španělsku, Mexiku a na Slovensku.

Ve své volné tvorbě se zabývá konceptem, aktem, abstrakcí ale hlavně dokumentární fotografií.

Byl přizván prof. Jerzy Olekem do projektu „Vidět sebe“, který putuje po evropských zemích.

Též se zúčastnil projektu galerie Medium Art Jerzyho Oleka „Energie“ a „Simplex komplex“.

V roce 2003 v Pardubicích otevřel Galerii GM, kde vystavuje fotografie českých i zahraničních fotografů.

Od roku 1990 pracuje jako profesionální fotograf.

Žije v Pardubicích.

Dlouhodobé cykly fotografií:

Cirkus 1980 -1989, Vesnický bigbít 1980 -1983, Cihelna 1978-1989, Rumunsko 1999- 2012

Banát je oblast v jihovýchodní Evropě, rozdělená na tři části: východní se nachází v Rumunsku, západní v Srbsku (srbský Banát ve Vojvodině) a menší severní část v Maďarsku (Csongrád). Je součástí Panonské roviny, na jihu je ohraničen Dunajem, řekou Tisou na západě, na severu řekou Mureș a na východě jižními Karpaty

Vesnice Gerník, Rovensko, Svatou Helenu, Bígr, Eibental, Šumice a Svatou Alžbětu založili čeští osadníci, kteří do rumunského Banátu přišli v první polovině 19. století z českých zemí.

Počestělý rumunský výraz pro osadníky z Čech je Pémové. Výraz pochází z německého Böhmi (obyvatel Čech bez ohledu na národnost). Místní tak označují jednak české Čechy, kteří založili zmíněné vesnice a kromě zaniklé Svaté Alžběty je obývají dosud a jednak české Němce, kteří se usadili severněji a založili obce Wolfswiese, Weidenthal, Weidenheim a Lindenfeld.

Petr Moško si před deseti koupil dům v Rovensku a to se stalo jeho druhým domovem. Příležitostně se účastní života vesnice a se záviděníhodnou bezprostředností jej fotografuje. Deset let zaznamenává proměny. Sleduje odchod původních obyvatel zpátky do Čech, příliv českých turistů, ale hlavně poslouchá vyprávění těch, co tady zůstali. Navštěvuje je u nich doma, je svědkem jejich práce, všedních starostí, zabíjaček, oslav jejich svátků i pohřbů.

Vytvořil tak působivý dokument o životě v Banátu. Dokument o světě, který bude možné zanedlouho vidět asi už jen na jeho fotografiích.

